

IMAHÉT

A Krisztus-hívők
egységéért

2021

január 17–24.

*„Maradjatok meg szeretetemben, és sok gyümölcsöt teremtek”
(Jn 15,5–9)*

TARTALOM

- 3 KÖSZÖNTŐ A MAGYAR KIADÁSHOZ
- 5 AZ IMAHÉT BIBLIAI ALAPVETÉSE
- 7 BEVEZETÉS A 2021-ES IMAHÉT TÉMÁJÁBA
- 12 ÖKUMENIKUS ISTENTISZTELET
- 21 BIBLIAI GONDOLATOK ÉS IMÁDSÁGOK AZ IMAHÉT NAPJAIRA
- 37 A GRANDCHAMP-I KÖZÖSSÉG ÉS A HITÉLET ÖKUMENIKUS TAPASZTALATA
- 42 A KRISZTUS-HÍVŐK EGYSÉGÉÉRT MEGTARTOTT IMAHETEK TÉMÁI: 1968–2021
- 44 NÉHÁNY JELENTŐS ADAT AZ IMAHETEK TÖRTÉNETÉBŐL

KÖSZÖNTŐ A MAGYAR KIADÁSHOZ

A 2021. évi imahét füzetét veszi kézbe az olvasó, amelyet – mint a keresztény egyházak imaheti tervét – Isten áldásának kérésével nyújtjuk át. Köszöntésünket az egész imahetet ábrázoló jézusi képpel tesszük most a testvérek kezébe, papok, lelkészek, lekipásztorok asztalára, hogy szemük előtt egy szépen, szakszerűen gondozott szőlőtőke jelenhessen meg, amelynek vesszői roskadoznak az ízes, érett terméstől. Ezek a vesszők a szőlőtőkén vannak. A szőlőtőke maga Jézus Krisztus, a vesszők pedig a keresztények.

A vesszőszálak, amelyeken a termés érik, a Jézus Krisztussal mint szőlőtökével való megbonthatatlan közösséget fejezik ki. A tőkén azonban nem egyetlen vessző nő, hanem több, amelyek együtt a plébániai és gyülekezeti közösségeink.

Oly korban élünk, amikor a globalizáció, a nyílt társadalom sokakat megtévesztő gondolata virágzik. Közben eszünkbe jut, hogy a 20. század utolsó évtizedeiben sokan a 21. századra tekintve a kereszténység meglevenedését jósolták Európában is. S hogy ez minél előbb bekövetkezzék, erre utal az imahetünk programját összeállító GRANDCHAMP-i SZERZETESI KÖZÖSSÉG témajavaslatára is.

A közösség kezdete az 1930-as évekre nyúlik vissza. A francia-svájci református egyház „MORGES-I ASSZONYOK” csoportja Jézus Krisztus szavaira figyelve újra felfedezte, hogy ha Isten igéjére akarnak figyelni, ahhoz elengedhetetlen a csend. Jézus is ezt kereste, amikor magányos helyen imádkozott. S Jézus ebben a csendben volt együtt az Atyával. Ezek a morges-i asszonyok szükségesnek tartották belső lelki megerősödésük érdekében az elcsendesedést és az imádkozást. Felismerték, hogy Jézus szava, az imádság és a csend együttesen munkálják a krisztusi élet megvalósulását. A Szentlélek ugyanis zajban, lármában nem dolgozik! Jézus népe így élhet egyre erősödő és hozzá ragaszkodó imaközösségként. A tagok így lehetnek együtt Krisztusban, miközben érik a gyümölcs, életté válik közöttük az isteni rend.

Ezek a Jézust követni akaró asszonyok a Szentírás szavait olvasva arra a felismerésre jutottak, hogy a mai keresztények nagyobb súlyt helyeznek

a társadalomra és annak problémáira, mint a plébániáik és gyülekezeteik összekovácsolására és lelki elevenségére. Ennek megváltoztatása érdekében válogatták az imahét nyolc napjára az alapigéket, hogy a szolgálatot végzők figyelmét is ráirányítsák a közösségük belső megerősítésére. Jézustól ugyanis nem általános felhívásként hangzanak el korunk globális világpolgárai felé a következők: „maradjatok” – „titeket” – „gyümölcsöt teremjete” – „kiválasztott titeket” – „egymást” – „barátaim” – „tisztaság az ige által” – „szőlővesszők” – Jézus öröme „bennetek”. Jézus ezen szavai csak a hívő közösségben válhatnak életté, ahol nem csupán adók és elfogadók vannak, hanem maga az adó is elfogadó, s az elfogadó is adó! Ez az a kölcsönös kapcsolat, amelyet Jézus gyakran ezzel a szóval fejezett ki: „egymást”.

Időszerű tehát közösségeink belső lelki megerősödése. Az egyház a történelme folyamán minden időben akkor veszített súlyából, amikor a vallási élet elerőtlenedett.

Aktuális tehát a biztatás a lankadt kezek (a hit), a roskadt térdek (az imádság) megerősítésére. Így lehet a jézusi úton nemcsak járni, hanem célhoz érni is!

Dr. Veres András
megyéspüspök,
a Magyar Katolikus Püspöki
Konferencia elnöke

Steinbach József
református püspök,
a Magyarországi Egyházak
Ökumenikus Tanácsának
elnöke

AZ IMAHÉT BIBLIAI ALAPVETÉSE

(Jn 15,1–17)

Az igazi szőlőtő

Én vagyok az igazi szőlőtő, és az én Atyám a szőlősgazda. Azt a szőlővesszőt, amely nem terem gyümölcsöt énbennem, lemetszi, és amely gyümölcsöt terem, azt megtisztítja, hogy még több gyümölcsöt teremjen. Ti már tiszták vagytok az ige által, amelyet szóltam nektek. Maradjatok énbennem, és én tibennetek. Ahogyan a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, ha nem marad a szőlőtőn, úgy ti sem, ha nem maradtok énbennem. Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: aki énbennem marad, és én őbenne, az terem sok gyümölcsöt, mert nélkülem semmit sem tudtok cselekedni. Ha valaki nem marad énbennem, kivetik, mint a lemetszett vesszőt, és megszárad; ezeket összegyűjtik, tűzre vetik és elégetik. Ha megmaradtok énbennem, és beszédeim megmaradnak tibennetek, akkor bármit akartok, kérjétek, és megadatik nektek. Az lesz az én Atyám dicsősége, hogy sok gyümölcsöt teremtek, és akkor a tanítványaim lesztek.

Aki Krisztusban marad, megmarad a szeretetben

Ahogyan engem szeretett az Atya, úgy szeretlek én is titeket: maradjatok meg az én szeretetemben! Ha parancsolataimat megtartjátok, megmaradtok a szeretetemben, ahogyan én mindig megtartottam az én Atyám parancsolatait, és megmaradok az ő szeretetében. Ezeket azért mondom nektek, hogy az én örömöm legyen bennetek, és örömtök teljes legyen. Az az én parancsolatom, hogy úgy szeressétek egymást, ahogyan én szerettelek titeket. Nincs senkiben nagyobb szeretet annál, mint ha valaki életét adja barátaiért. Ti barátaim vagytok, ha azt teszitek, amit én parancsolok nektek. Többé nem mondalak titeket szolgálknak, mert a szolgál nem tudja, mit tesz az ura. Titeket azonban barátaimnak mondalak, mert mindazt, amit hallottam az én Atyámtól, tudtul adtam nektek. Nem ti választottatok ki engem, hanem én választottalak ki titeket, és arra rendellek, hogy elmenjeteek és gyümölcsöt teremjeteek, és gyümölcsötök

megmaradjon, hogy bármit kértek az Atyától az én nevemben, megadja nektek. Ezeket azért parancsolom nektek, hogy szeressétek egymást.

A Magyar Bibliatársulat bibliakiadása

Az igazi szőlőtő.

Én vagyok az igazi szőlőtő, s Atyám a szőlőműves. Minden szőlővesszőt, amely nem hoz gyümölcsöt, lemetsz rólam, azt pedig, amely terem, megtisztítja, hogy még többet teremjen. Ti már tiszták vagytok a tanítás által, amelyet hirdettem nektek. Maradjatok hát bennem, s akkor én is bennetek maradok. Amint a szőlővessző nem teremhet maga, csak ha a szőlőtőn marad, úgy ti sem, ha nem maradtok bennem. Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők. Aki bennem marad, s én benne, az bő termést hoz. Hisz nélkülem semmit sem tehettek. Aki nem marad bennem, azt kivetik, mint a szőlővesszőt, ha elszárad. Összeszedik, tűzre vetik és elég. Ha bennem maradtok, és tanításom is bennetek marad, akkor bármit akartok, kérjétek, és megkapjátok. Azáltal dicsőül meg Atyám, hogy bő termést hoztok, és a tanítványaim lesztek. Amint engem szeret az Atya, úgy szeretlek én is titeket. Maradjatok meg szeretetemben. Ha teljesítitek parancsaimat, megmaradtok szeretetemben, amint én is megtartottam Atyám parancsait, és megmaradok szeretetében. Ezeket azért mondom nektek, hogy az én örömöm legyen bennetek is, és teljes legyen az örömötök. Az az én parancsom, hogy szeressétek egymást, amint én szeretlek benneteket. Senki sem szeret jobban, mint az, aki életét adja barátaiért. Ha megteszitek, amit parancsolok nektek, a barátaim vagytok. Nem nevezlek többé szolgának benneteket, mert a szolga nem tudja, mit tesz ura. Barátaimnak mondalak benneteket, mert amit hallottam Atyámtól, azt mind tudtul adtam nektek. Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak benneteket, s arra rendelvelek, hogy menjetek, teremjétek gyümölcsöt, maradandó gyümölcsöt. Akkor mindent megad nektek az Atya, amit a nevemben kértek tőle. Ezt a parancsot adom nektek: szeressétek egymást!

A Szent István Társulat bibliakiadása

Bevezetés a 2021-es év témájába

Maradjatok meg szeretetemben, és sok gyümölcsöt teremtek

(Jn 15,5–9)

A 2021-es keresztény egységért való imahét anyagát a Grandchamp-i Szerzetesi Közösség¹ készítette. A választott téma („Maradjatok meg szeretetemben, és sok gyümölcsöt teremtek”) Jn 15,1-17-en alapul, és kifejezi a Grandchamp-i Közösség elhivatottságát az imádságra, megbékélésre, az egyház és az emberiség családjának egységére.

Az 1930-as években református nők egy csoportja Francia-Svájcból, akik az úgynevezett morges-i asszonyok csoportjához tartoztak, felfedezték a csend fontosságát az igehallgatáshoz. Felelevenítették a lelki visszavonulás gyakorlatát a hitélet erősítésére, amelyet Krisztus példája ihletett, aki magányos helyekre vonult el imádkozni. Hamarosan mások is csatlakoztak hozzájuk, akik részt vettek a rendszeres lelkigyakorlatokon egy Neuchâtel-tó melletti kis faluban, Grandchamp-ban. Az igények nyomán állandó imádkozási lehetőséget biztosítottak, egyre több vendéget és lelkigyakorlatozót fogadtak.

Ma ötven nővér tartozik a közösséghez, különböző nemzedékekből, egyházi hagyományokból, országokból és földrészekről. Sokszínűségükben eleven példái a közösségnek. Hűségesen kitartanak az imádságos élet, a közösség és a vendégszeretet mellett. A nővérek megosztják szerzetesi életük áldásait azokkal a látogatókkal és önkéntesekkel, akik Grandchamp-ban az elvonulást, a csendet, a gyógyulást vagy életük értelmét keresik.

Már az első nővérek megtapasztalták a keresztény egyház megosztottságának fájalmát. Küzdelmükben Paul Couturier abbé, a keresztény egységért való imahét úttörője bátorította őket. Ezért a keresztény egység, az érte való imádkozás már a kezdet kezdetén a közösség szívügye lett. Ez az elkötelezettség a Grandchamp-i Közösség három pillérével, az imádsággal, a közösségi élettel és a vendégszeretettel együtt képezi az anyag alapját.

¹ Ld. jelen füzet végén a közösség bemutatását, továbbá www.grandchamp.org.

Megmaradás Isten szeretetében – megbékélés önmagunkkal

A szerzetest, szerzetesnővért jelentő francia szó – *moine/moniale* – a görög *μοναχ*-ból származik, amely egyedülit, egyet(len)t jelent. Szívünk, testünk és elménk gyakran messze van attól, hogy egy legyen, mert szét-szórt, sokfelé húz. A szerzetes vagy szerzetesnő egy akar lenni önmagával, Krisztussal egyesülve. Jézus így szól: „Maradjatok énbennem, és én tibennetek” (Jn 15,4a). Az egységes élet feltételezi önmaga elfogadását, a megbékélés elfogadását személyes és örökölt történetünkkel.

Jézus ezt mondta tanítványainak: „Maradjatok meg az én szeretetemben” (Jn 15,9). Ő megmarad az Atya szeretetében (Jn 15,10), és semmi mást nem kíván, mint megosztani velünk ezt a szeretetet: „Titeket [...] barátainknak mondalak, mert mindazt, amit hallottam az én Atyámtól, tudtul adtam nektek” (Jn 15,15b). A tőkébe oltva, aki maga Jézus, az Atya lesz a szőlősgazdánk, aki megmetsz minket, hogy növekedjünk. Ez szemlélteti azt, hogy mi történik az imádságban. Életünk középpontja az Atya, aki összpontosítja életünket. Megmetsz, egészszé tesz, és az egészszé lett emberi lények dicsőséget adnak az Atyának.

A Krisztusban való megmaradás belső magatartás, amelyben az idők folyamán meggyökeresedünk. Ez pedig teret igényel a növekedéshez. A megélhetésért folytatott küzdelem háttérbe szoríthatja, emellett fenyegeti az élet zaja, dolgai, megpróbáltatásai és kihívásai. A forrongó Európában 1938-ban Geneviève Micheli, aki később Geneviève anyja, a közösség első apátnője lett, írta ezeket a ma is időszerű sorokat:

„Olyan korban élünk, amely egyszerre zavaros és nagyszerű, veszélyes kor, amelyben semmi sem őrzi meg a lelket, amikor úgy tűnik, hogy a gyors és teljesen emberi vívmányok mindent elsöpörnek... Azt gondolom, hogy civilizációnk meg fog halni a zajnak és a sebességnek e kollektív örületében, ahol semmilyen lény nem képes gondolkodni. [...] Nekünk, keresztényeknek, akik ismerjük a lelki élet teljes értékét, óriási felelősségünk van, ezt kell tudatosítanunk; egyesülnünk kell és segítenünk egymásnak, hogy megteremtjük a nyugalom erőit, a béke menedékeit, létfontosságú központokat, ahol az emberek csendje Isten teremtő igéjét hívja. Ez élet és halál kérdése.”

Maradjunk meg Krisztusban, hogy gyümölcsöt teremjünk

„Az lesz az én Atyám dicsősége, hogy sok gyümölcsöt teremtek” (Jn 15,8). Magunktól nem tudunk gyümölcsöt teremni. Nem teremhetünk gyümölcsöt a szőlőtőtől függetlenül. A nedvkeringés, azaz Jézus élete hozza létre bennünk a gyümölcsöt. Jézus szeretetében, a szőlőtőn vesszőként megmaradva jár át minket az Ő élete.

Amikor Jézusra figyelünk, akkor tehát átjár minket az Ő élete. Jézus arra hív, hogy igéje maradjon meg bennünk (Jn 15,7), és akkor bármit kérünk, megkapjuk a javunkra. Igéje által termünk gyümölcsöt. Személyként, közösségként, egész egyházként Krisztusban kívánunk egyesülni, hogy megtartsuk az egymás szeretetére vonatkozó parancsolatát, ahogyan Ő szeretett minket (Jn 15,12).

Maradjunk meg Krisztusban, minden szeretet forrásában, akiben a közösség gyümölcse növekszik

A Krisztusban való közösség megköveteli a másokkal való közösséget. Gázai (Szent) Dorotheosz palesztinai szerzetes a 6. században ezt így fejezte ki:

„Képzeljünk el egy földbe rajzolt kört, körzővel rajzolva, és a középpontját. Képzeljük azt, hogy a kör a világ, a középpont Isten, a sugarak pedig azok az ösvények, amelyeken az emberek élnek. Amikor a szentek Isten közelébe szeretnének kerülni, a kör közepe felé tartanak, és amennyiben közelebb kerülnek a középponthez, egymáshoz is közelebb kerülnek; és minél közelebb kerülnek egymáshoz, annál közelebb kerülnek Istenhez. A fordítottja is értelemszerűen ugyanígy igaz, amikor elfordulunk Istentől, és kifelé megyünk. Így nyilvánvalóvá lesz, hogy minél inkább eltávolodunk Istentől, annál inkább egymástól is, és minél inkább eltávolodunk egymástól, annál inkább Istentől is.”

Ha közelebb megyünk egymáshoz, közösségben élve egymással, néha nagyon különböző emberekkel, ez kihívást jelenthet. A grandchamp-i

nővérek ismerik ezt a kihívást, és a taizéi Roger testvér² tanítása nagy segítség számukra:

„Nincs barátság tisztító szenvedés nélkül. Nincs felebaráti szeretet a kereszt nélkül. Egyedül a kereszt mutathatja meg a szeretet kimeríthetetlen mélységét.”³

A keresztények közötti megosztottság, az egymástól való távolodás botrány, mivel ez Istentől való távolodást is jelent. Sok keresztény, akiket ez a helyzet elszomorít, állhatatosan imádkozik Istenhez annak az egységnek a helyreállításáért, amelyért Jézus imádkozott. Krisztus főpapi imája az egységért arra hív, hogy térjünk vissza hozzá, és kerüljünk közelebb egymáshoz, örvendezve sokszínűségünk gazdagságának.

Amint a közösségi életből láthatjuk, a megbékélést szolgáló erőfeszítések fárasztóak és áldozatot követelnek. Krisztus imádsága tart meg bennünket, aki azt akarja, hogy egyek legyünk, ahogyan Ő is egy az Atyával, azért, hogy higgyen a világ (Jn 17,21).

Maradjunk meg Krisztusban, hogy növekedjék a szolidaritás és a bizonyágtétel gyümölcse

Bár mi, keresztények megmaradunk Krisztus szeretetében, abban a teremtett világban élünk, amely sóhajtozva várja a szabadulást (Róm 8). A világban tanúi vagyunk a gonosznak és a konfliktusoknak. A szenvedőkkel való szolidaritás által engedjük, hogy Krisztus szeretete átjárjon bennünket. A húsvéti misztérium gyümölcsöt terem bennünk, amikor szeretetet tanúsítunk testvéreink iránt, és tápláljuk a reménységet a világban.

A lelkiesség és a szolidaritás elválaszthatatlanul összekapcsolódik. Krisztusban megmaradva kapunk erőt és bölcsességet, hogy az igazság-

² A grandchamp-i közösséget és a franciaországi taizéi testvériséget mindenekelőtt alapításuk története köti össze, de különösen az, hogy a nővérek szabályzata a 3. jegyzetben említett könyvön alapul.

³ Frere Roger de Taizé: *Les écrits fondateurs, Dieu nous veut heureux*. Les Ateliers et Presses de Taizé, 2011, 95.

talanság és elnyomás struktúráival szemben cselekedjünk, hogy igazán testvérnek tekintsük az embereket, hogy megvalósítói legyünk egy új életmódnak, a teremtett világra tekintettel és vele közösségben.

Annak az életszabálynak az összefoglalása,⁴ amelyet a grandchamp-i nővérek minden reggel együtt elmondanak, így kezdődik: „Imádkozzunk és dolgozzunk, hogy Isten uralkodjék!” Az imádság és a mindennapi élet nem két különböző terület, hanem egységet kell alkotniuk. Minden tapasztalatunk az Istennel való találkozást szolgálja.

A Krisztus-hívők egységéért való 2021. évi imahét nyolc napjára a következő imafüzért javasoljuk:

1. nap: Isten hívása: „Nem ti választottatok ki engem, hanem én választottalak ki titeket” (Jn 15,16a).
2. nap: Belső érés: „Maradjatok énbennem, és én tibennetek” (Jn 15,4a).
3. nap: Egy test: „Úgy szeressétek egymást, ahogyan én szerettelek titeket” (Jn 15,12b).
4. nap: Közös imádkozás: „Többé nem mondalak titeket szolgálóknak [...] azonban barátaimnak mondalak” (Jn 15,15).
5. nap: Megújulás Isten igéje által: „Ti már tiszták vagytok az ige által” (Jn 15,3).
6. nap: Mások elfogadása: „Arra rendelvelek, hogy elmenjetelek és gyümölcsöt teremjetelek, és gyümölcsötök megmaradjon” (Jn 15,16b).
7. nap: Növekedés az egységben: „Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők” (Jn 15,5a).
8. nap: Megbékélés az egész teremtett világgal: „Hogy az én örömöm legyen bennetek, és örömeitek teljes legyen” (Jn 15,11).

⁴ Javasoljuk, hogy az ökumenikus alkalmakon mondják együtt ezt a szöveget, ld. 18. o.

ÖKUMENIKUS ISTENTISZTELET

Bevezetés

Ez az istentisztelet a grandchamp-i nővérek imaéletét tükrözi. Ebben a három szerzetesi imavirrasztást, amelyeket vigíliáknak vagy noktürnöknek neveznek a bencés hagyományban, egyetlen esti istentiszteletbe foglalják. Ugyanígy imaheti istentiszteletünk is három részből áll, ezeket vigíliáknak nevezzük, úgy, ahogyan a Grandchamp-i Közösség használja.

Minden vigília ugyanazt a mintát követi: igeolvasás, énekes válasz, elcsendesedés és közbenjáró imádságok. A témának megfelelően minden vigíliához tartozik cselekvés, ezeket alább vázoljuk. Mindegyik az Isten világossága (*Lumière de Dieu*) éneklésével végződik, amelyet a közösség egyik tagja szerzett – de más hasonló ének is használható.

Az **első vigília** emberi személyünk egysége és Krisztusban való megmaradásunk köré épül. A résztvevőket ötperces csendre hívjuk. Ezek a pillanatok az istentisztelet folyamán ismétlődnek.

A **második vigília** kifejezi a látható keresztény egység óhaját, újrafelfedezését. Krisztus szeretetében lehorgonyozva szomszédainkhoz fordulunk, és a béke jelével köszöntjük egymást.

A **harmadik vigília** feltárja minden nép és az egész teremtett világ egységét. A cselekvést Gázai Dorotheosz ihlette (ld. a bevezetésben). Többen kört formálnak, és a középpont felé lépkednek. Minél közelebb kerülünk Istenhez – a középponthoz –, egymáshoz is annál közelebb.

Sokféleképpen megvalósítható ez a jelképes cselekedet, a helytől és a résztvevők hagyományaitól függően. Az alábbiak segítségül szolgálhatnak:

- A gyülekezetben mindenkinél legyen egy még meg nem gyújtott gyertya.
- A szervezők meggondolhatják, hogy az egész gyülekezet kört alkosson, megfelelő közlekedési lehetőségekkel.

- Egy nagy meggyújtott gyertya (például sok egyháznál a húsvéti gyertya) legyen a kör középpontjában.
- Hat-nyolc személy, különböző egyházakból körbeveszi a gyertyát, a kört lehet jelölni a padlón, vagy maga a körben ülő gyülekezet.
- Mind a hat-nyolc személy magasra emel egy meg nem gyújtott gyertyát, hogy mindenki láthassa.
- A cselekvést kísérő olvasmány alatt (ld. 17. o.) a kör minden tagja egyszerre lépked a középpont felé.
- A középpontban meggyújtják a gyertyájukat, és visszatérnek a gyülekezethez. Minden gyertya ég.
- A gyülekezet gyertyagyújtása alatt a *Lumière de Dieu*-t (*Isten világoossága*) éneklik.
- Elbocsátáskor mindenki tartja a maga égő gyertyáját. Ott, ahol lehetséges, a gyülekezet égő gyertyával vonulhat ki, körmenetben.

A kezdő litániát olvashatják, vagy énekelhetik, lehetőleg két személy. A zsoltárokat szintén olvashatják, vagy énekelhetik, vagy pedig a vigília témájához kapcsolódó énekkel helyettesíthetik. A közbenjáró imádságra adott válaszokat is olvashatják, vagy énekelhetik, és másmilyenekkel is helyettesíthetik. A közbenjáró imádságok után szabad imaközösség is tartható.

A Grandchamp-i Közösség énekei itt olvashatók és hallgathatók meg: www.grandchamp.org.

Napi közös imádságuk itt hallgatható meg: www.grandchamp.org/prier-avec-nous.

Az istentisztelet rendje

*„Maradjatok meg szeretetemben, és sok gyümölcsöt teremtek”
(Jn 15,5–9)*

L Lelkész
Gy Gyülekezet
F Felolvasó

Imádságra hívás

Kezdőének

A Szentlélek segítségül hívása (a helyi szokásnak megfelelően választható)

Köszöntés

L Az Úr Jézus Krisztus kegyelme, az Isten szeretete és a Szentlélek közössége legyen mindnyájatokkal!

Gy És a te lelkeddel.

F1 Testvérek a Krisztusban, az idei ökumenikus imahét keresztény egységért témája, amelyet a svájci Grandchamp-i Közösség nővérei választottak, így szól: „Maradjatok meg szeretetemben, és sok gyümölcsöt teremtek.”

F2 Isten csodálatos akarata, amelyet Jézus jelentett ki, az, hogy hozzá menjünk, és benne maradjunk. Fáradhatatlanul vár ránk, azzal a reménységgel, hogy vele szeretetben egyesülve gyümölcsöt teremjünk, amely életet ad mindenkinek. A „mással” szembesülve azt kockáztatjuk, hogy magunkba zárkozunk, és csak azt vesszük észre, ami elválaszt. De hallgassuk meg, hogyan hív Krisztus arra, hogy maradjuk meg az ő szeretetében, és így gyümölcsöt teremjünk.

F1 Az imádság következő három részében felidézzük Krisztus hívását, szeretetéhez fordulunk, hozzá, aki életünk középpontja. Az egységhez vezető út Istennel való bensőséges kapcsolatunkkal kezdődik. A szere-

tetében maradás megerősíti óhajunkat az egység keresésére és a másokkal való megbékélésre. Isten által a tőlünk különbözőek számára is megnyílunk. Ez egészséges gyümölcs, a gyógyulás ajándéka a bennünk, közöttünk és a világban lévő szakadások ellen.

L Békességben könyörögjünk az Úrhoz:

Urunk, te vagy a szőlősgazda, aki szeretettel gondozol bennünket.

Arra hívsz, hogy lássuk minden vessző szépségét a tőkén, minden egyes személy szépségét.

Mégis túl gyakran megijedünk mások különbözőségétől.

Magunkba zárkozunk.

Bizalmatlanok vagyunk irántad.

Ellenségeskedés támad közöttünk.

Jöjj és fordítsd újra szívünket egymás felé.

Hadd éljünk bűnbocsánatodból, azért,

hogy együtt legyünk és dicsérjük nevedet.

Dicsőítő litánia

Gy Urunk, te arra hívsz, hogy dicséretedre legyünk itt a földön, dicsőség néked!

F1 Dicséretedet énekeljük itt a világban és minden nép között.

F2 Dicséretedet énekeljük a teremtett világban és minden teremtmény között.

Gy Urunk, te arra hívsz, hogy dicséretedre legyünk itt a földön, dicsőség néked!

F1 Dicséretedet énekeljük minden szenvedés és könnyek között.

F2 Dicséretedet énekeljük ígéreték és sikerek között.

Gy Urunk, te arra hívsz, hogy dicséretedre legyünk itt a földön, dicsőség néked!

F1 Dicséretedet énekeljük az ellentétek és a félreértések helyein is.

F2 Dicséretedet énekeljük a találkozás és a megbékélés helyein is.

Gy Urunk, te arra hívsz, hogy dicséretedre legyünk itt a földön, dicsőség néked!

F1 Dicséretedet énekeljük a szakadások és megosztottság közepette is.

F2 Dicséretedet énekeljük élet és halál közepette is, az új ég és az új föld születésekor.

Gy Urunk, te arra hívsz, hogy dicséretedre legyünk itt a földön, dicsőség néked!

**Első vigília – Megmaradni Krisztusban
A teljes személy egysége**

Zsoltár: 103.

Igeolvasás: Jn 15,1–17

Rövid elcsendesedés (1 perc)

Könyörgések

F Szeretet Istene, Krisztusban ezt mondtad nekünk: „Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak ki titeket.” Keresel minket, barátságodba hívsz, és azt akarod, hogy benne maradjunk. Taníts minket, hogy minél inkább megfeleljünk a hívásnak, és növekedjünk az egyre teljesebb életben.

Gy Szívünk öröme Istenben van.

F Élet Istene, arra hívsz, hogy dicséreteddé legyünk itt a világban, és ajándékokodul fogadjuk el egymást. Szerető tekinteted, amely minden emberre néz, nyissa meg szívünket, hogy elfogadjuk egymást.

Gy Szívünk öröme Istenben van.

F Istenünk, aki összegyűjtesz, te egyetlen szőlőtővé oltottál bennünket szent Fiadban. Szentlelked legyen velünk gyülekezeti alkalmainkon és helyi ökumenikus találkozásainkon. Hadd dicsőítsünk téged együtt örömmel.

Gy Szívünk öröme Istenben van.

F Az egyetlen szőlőskert Istene, te arra hívsz, hogy maradjunk meg a szeretetben mindazzal, amit mondunk vagy cselekszünk. Jóságod indítson arra, hogy szeretetedet sugározzuk otthonunkban és munkahelyünkön. Hadd készítsünk utat a versengés és a feszültségek legyőzéséhez.

Gy Szívünk öröme Istenben van.

Cselekvés: Elcsendesedés

F Gyakran úgy tekintünk az imádságra mint saját cselekedetünkre. Most egy kis időre belső elcsendesedésre hívatunk, hogy forduljunk el életünk és gondolataink minden zajától és gondjától. Ebben a csendben Istené a cselekvés. Egyszerűen arra hívatunk, hogy maradjunk meg Isten szeretetében, hogy benne nyugodjunk.

Elcsendesedés (5 perc)

Ének

Második vigília – A keresztények látható egysége

Zsoltár: 85.

Igeolvasás: 1Kor 1,10–13a

Rövid elcsendesedés (1 perc)

Könyörgések

F Szentlélek, te teremtetted és teremtetted újjá mindenhol az egyházat. Jöjj és suttozd szívünkbe azt az imádságot, amelyet Jézus mondott Atyjának szenvedése előestéjén: „Hogy mindnyájan egyek legyünk [...] hogy elhiggye a világ.”

Gy Kyrie eleison (Uram, irgalmazz)!

F Úr Jézus, Békesség Fejedelme, gyűjtsd meg szereteted tüzeit, hogy megszűnjön az egyházban a gyanakvás, a megvetés és a félreértés. Hadd omoljanak le az elválasztó falak!

Gy Kyrie eleison (Uram, irgalmazz)!

F Szentlélek, mindenek vigasztalója, nyisd meg szívünket a megbocsátásra és megbékélésre, és hozz vissza tévútjainkról.

Gy Kyrie eleison (Uram, irgalmazz)!

F Úr Jézus, te szelíd és alázatos szívű, add nekünk a lelki szegénységet, hogy örömmel fogadjuk minden várakozást felülmúló kegyelmedet.

Gy Kyrie eleison (Uram, irgalmazz)!

F Szentlélek, te sohasem hagyod el azokat a férfiakat, nőket és gyer-

mekeket, akiket az evangéliumhoz való hűségük miatt üldöznek. Adj nekik erőt és bátorságot, és támogasd az őket segítőket.

Gy Kyrie eleison (Uram, irgalmazz)!

Cselekvés: Köszöntés a béke jelével

F Az Úr egységre hív egymás között. Békességét adja nekünk és egymással való megosztására hív. Köszöntsük szomszédainkat a béke jelével. *Mindenki a legközelebb állókhöz fordul, és a béke jelével köszönti, a helyi szokásoknak megfelelően.*

Ének

Harmadik vigília – Minden nép és az egész teremtett világ egysége

Zsoltár: 96.

Igeolvasás: Jel 7,9–12

Ének

Igehirdetés (*feltételesen*)

Rövid elcsendesedés (*1 perc*)

Könyörgések

F Élet Istene, te minden embert a magad képére és hasonlatosságára teremtettél. Dicséretedet énekeljük sokféle kultúránk, hitbeli megnyilvánulásunk, hagyományunk és nemzetiségünk ajándékáért. Adj erőt, hogy mindig szembeszálljunk az igazságtalansággal, a mindenféle, faji, osztály-, nemi, vallási alapú gyűlölettel és az azoktól való félelemmel, akik nem olyanok, mint mi.

Gy Békesség Istene, szeretet Istene, benned reménykedünk!

F Irgalmas Istenünk, Krisztusban megmutattad, hogy egyek vagyunk benned. Taníts úgy használnunk a világban ezt az ajándékot, hogy mindenféle hitű ember minden országban meghallgassa egymást és békében éljen.

Gy Békesség Istene, szeretet Istene, benned reménykedünk!

F Jézusunk, eljöttél ebbe a világba, és teljesen magadra vetted ember voltunkat. Ismered mindazok megpróbáltatásait, akik oly sokféleképpen szenvednek. Az együttérzés Lelke indítson minket arra, hogy időnket és javainkat áldozzuk mindazokért, akik segítséget szenvednek.

Gy Békesség Istene, szeretet Istene, benned reménykedünk!

F Szentlélek, te hallod megsebzett teremtett világod sóhajtását és azok kiáltását, akik már most szenvednek az éghajlatváltozástól. Vezess minket új életfolytatásra. Hadd éljünk harmonikusan, teremtett világod részeként.

Gy Békesség Istene, szeretet Istene, benned reménykedünk!

Cselekvés: A középpont felé, majd ki a világba

Gázai Dorotheosz nyomán

F Isten gyógyító és megbékítő szeretetének szolgálaként kaptunk elhívást. Ez a szolgálat csak akkor lehet gyümölcsöző, ha Istenben maradunk, mint a vesszők az igazi szőlőtőn, aki Jézus Krisztus. Amikor közelebb kerülünk Istenhez, egymáshoz is közelebb kerülünk.

Képzeljünk el egy kört a földre rajzolva, a kör jelképezi a világot.

A kijelölt személyek a gyertyával kezükben felállnak, és kört alkotnak a központi gyertya körül.

F A középpont Istent jelképezi, és az utak a középponthez az emberek különböző élethelyzetei. Ha a világban élő emberek közelebb akarnak kerülni Istenhez, a középpont felé tartanak...

A kijelölt személyek néhány lépést tesznek a középpont felé.

F ... Amennyivel közelebb kerülnek Istenhez, egymáshoz is közelebb kerülnek. És minél közelebb kerülnek egymáshoz...

A kijelölt személyek együtt lépnek a középponthez.

F ... Istenhez is annyival közelebb kerülnek.

Amikor a középponthez érnek, mindegyikük meggyújtja a maga gyertyáját.

Amikor a középpontban vannak, mindenki imádságban elcsendesedik.

Rövid elcsendesedés (1 perc)

Miatyánk

L Mondjuk el az Úrtól tanult imádságot!

Gy **Mi Atyánk...**

Ének

Ezalatt a kijelölt személyek visszatérnek, és továbbadják a lángot, amelyet a központi gyertyáról vettek.

F Lelkiség és szolidaritás egymástól elválaszthatatlan. Az imádság és a cselekvés összetartozik. Ha Krisztusban maradunk, megkapjuk a bölcsesség és az erő Lelkét, hogy tegyünk az igazságtalanság és az elnyomás ellen. Mondjuk együtt:

Gy **Imádkozzunk és dolgozzunk azért, hogy Isten uralkodjék.**

Egész nap

Isten igéje leheljen életet a munkába és a pihenésbe.

Tartsa meg mindenben a belső csendet,

hogy Krisztusban lakozhassunk.

Töltsön be a boldogságok lelke:

az öröm, az egyszerűség és az irgalmasság.

A Grandchamp-i Közösség nővérei mindennap elmondják ezeket a szavakat.

Áldás

L Legyetek egyek, hogy higgyen a világ! Maradjatok meg az ő szeretetében, menjetek el a világba, és teremjétek ennek a szeretetnek a gyümölcsseit!

Gy **A reménység Istene töltsön be mindnyájunkat örömmel és békességgel a hitben, hogy bővelkedjünk a reménységben a Szentlélek ereje által. Az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.**

Záróének

BIBLIAI GONDOLATOK ÉS IMÁDSÁGOK AZ IMAHÉT NAPJAIRA

1. nap

Isten hívása

„Nem ti választottatok ki engem, hanem én választottalak ki titeket”
(Jn 15,16a)

1Móz/Ter 12,1–4: *Ábrahám elhívása*

Jn 1,35–51: *Az első tanítványok elhívása*

Magyarázat

Az út kezdete találkozás egy ember és Isten, a teremtmény és a Teremtő, az idő és az örökkévalóság között.

Ábrahám meghallotta a hívást: „Menj el arra a földre [...] amelyet mutatok neked.” Ábrahámhoz hasonlóan mi is elhívást kaptunk arra, hogy elhagyjuk a megszokottat, és menjünk el arra a helyre, amelyet Isten készített a szívünk mélyén. Az út során egyre inkább önmagunkká leszünk, azok, akiknek Isten kezdettől fogva akart. A kapott hívást követve áldássá leszünk szereteteink, felebarátaink és a világ számára.

Isten szeretete keres minket. Isten emberré lett Jézusban, akiben Isten tekintetével találkozunk. Életünkben, amint János evangéliumában, Isten hívása különféleképpen hallható. Szeretete által megérintve indulunk útnak. Ebben a találkozásban az átalakulás ösvényét járjuk – annak a szeretetkapcsolatnak a ragyogó kezdetét, amely állandóan megújul.

Egy napon megértetted, hogy az igen már befűrödött lényed legmélyére, anélkül, hogy tudtál volna róla. S úgy döntöttél, hogy Krisztus követésében továbblépsz... Jelenlétének csendjében meghallottad Jézus szavát: „Gyere, kövess engem; olyan helyet adok neked, ahol a szíved nyugalomra lel.” (The Sources of Taizé, 2000, 52. o. Magyarul: Taizé forrásai, ford. Hegedűs Andrea, PPKE Elektronikus Könyvtár <http://www.ppek.hu/text/tzforr01.txt>)

Imádság

Jézus Krisztus!

Te keresel bennünket, hogy barátságodban részesíts,
és olyan életre vezess, amely mindennél teljesebb.

Adj bizalmat, hogy válaszoljunk hívásodra,
hogy másmilyenné legyünk,
akik jóságod tanúi a világnak. Ámen.

2. nap Belső érés

„Maradjatok énbennem, és én tibennetek”
(Jn 15,4a)

Ef 3,14–21: „Krisztus lakozzék szívünkben”

Lk 2,41–52: „Mária mindezeket megőrizte szívében”

Magyarázat

A találkozás Jézussal felébreszti azt a vágyat, hogy vele maradjunk és megmaradjunk benne: ez a gyümölcserés ideje.

Mint teljesen ember, hozzánk hasonlóan Jézus is nőtt és érett. Egyszerű életet élt, zsidó hitének gyakorlásában gyökerezve. Názáreti rejtett életében, ahol láthatóan semmi rendkívüli nem történt, az Atya jelenléte táplálta.

Mária elmélkedett az Atya tettein a maga és a fia életében. Mindezeket a dolgokat megőrizte szívében. Így, apránként, magáévá tette Jézus titkát.

Nekünk is hosszú érési időre van szükségünk, egy egész életre, hogy megismerjük Krisztus szeretetének mélységét, engedve, hogy bennünk maradjon, és hogy mi is benne maradjunk. Anélkül, hogy tudnánk, hogyan, a Lélek cselekszi, hogy Krisztus a szívünkben lakozzék. Imádság, igehallgatás, mások segítése, mindannak gyakorlattá tétele, amit megértettünk, azt eredményezi, hogy belső emberünk megerősödik.

„Engedjük, hogy Krisztus lényünk legmélyére leszálljon... Áthatol elmenken és szívünkön legbelső lényünkig, azért, hogy egy napon mi is megtapasztaljuk irgalmának mélységét.” (The Sources of Taizé, 2000, 134. o.)

Imádság

Szentlélek!

Hadd fogadjuk szívünkbe Krisztus jelenlétét,

és örüljünk neki az élet titkaként.
Tápláld imádságunkat,
világosítsd meg igeolvasásunkat,
cselekedj általunk,
azért, hogy ajándékaid gyümölcsei türelmesen növekedhessenek bennünk. Ámen.

3. nap

Egy test

„Úgy szeressétek egymást, ahogyan én szerettelek titeket”
(Jn 15,12b)

Kol 3,12–17: „Türelmet öltsetek magatokra”

Jn 13,1–15; 34–35: „Szeressétek egymást”

Magyarázat

Halálának előestéjén Jézus letérdelt, hogy megmossa tanítványainak lábát. Ismerte az együttélés nehézségeit, a megbocsátás és egymás szolgálatának fontosságát. Így szólt Péterhez: „Ha nem moslak meg, semmi közöd sincs hozzám.”

Péter a lábánál fogadta Jézust, őt, aki megmosta, Pétert pedig megérintette Krisztus alázata és jósága. Később követte Jézus példáját, és szolgált a hívők közösségét az ősegyházban.

Jézus azt akarja, hogy átjárjon bennünket az élet és a szeretet, ahogyan a nedvkeringés a szőlőtőkét, hogy a keresztény közösségek egy testté legyenek. De ma, mint a múltban is, nem könnyű az együttélés. Gyakran szembesülünk a saját korlátainkkal. Néha kudarcot vallunk a szeretetben azok iránt, akik közel állnak hozzánk a közösségben, gyülekezetben vagy a családban. Előfordul, hogy kapcsolataink teljesen megszakadnak.

Krisztusban elhívást kaptunk arra, hogy türelmet öltünk magunkra, számtalanszor újrakezdve. Annak meglátása, hogy Isten szeret minket, arra indít, hogy erősségeinkkel és gyengeségeinkkel együtt fogadjuk el egymást. Krisztus akkor lesz közöttünk igazán.

Szinte a semmivel a kiengesztelődés útját építed-e a közösség misztériumában, az egyházban? A közös cselekvés megerősít, örvendezz hát! Nem vagy már egyedül, jóban-rosszban testvéreiddel haladsz előre. Az a hivatásod hogy megéld velük a közösség példázatát. (The Sources of Taizé, 2000, 48–49. o., Taizé forrásai, ld. 1. nap)

Imádság

Istenünk, Atyánk!

Te Krisztus és testvéreink által
nyilatkoztatod ki szeretetedet.

Nyisd meg szívünket, hogy befogadjuk egymást
különbözőségeinkkel együtt, és megbocsátással éljünk.

Add, hogy egy testként éljünk együtt,
hogy mindegyikünk ajándéka napvilágra kerüljön.

Hadd legyünk együtt az élő Krisztus tükörképe! Ámen.

4. nap

Közös imádkozás

„Többé nem mondalak titeket szolgálóknak [...] azonban barátainknak mondalak”

(Jn 15,15)

Róm 8,26–27: *„A Lélek segít a mi erőtlenségünkön”*

Lk 11,1–4: *„Urunk, taníts minket imádkozni”*

Magyarázat

Isten kapcsolatot akar tartani velünk. Keres minket, ahogyan Ádámot is kereste a kertben: „Hol vagy?” (1Móz/Ter 3,9)

Krisztusban Isten jött el, hogy találkozzon velünk. Jézus imádságban élt, bensőséges egységben Atyjával, miközben barátjává lett tanítványainak és azoknak, akikkel találkozott. Bevezette őket abba, ami számára a legdrágább volt, ez pedig a szeretet kapcsolata Atyjával, aki a mi Atyánk. Jézus és a tanítványok zsoltárokat énekeltek együtt, ami gazdag zsidó hagyományaikban gyökerezett. Máskor pedig Jézus visszavonult, hogy egyedül imádkozzon.

Az imádság lehet egyéni vagy másokkal közös. Kifejezhet magasztalást, panaszt, könyörgést, hálaadást vagy egyszerű csendet. Néha szeretnénk imádkozni, de az az érzésünk, hogy nem vagyunk képesek. Ha Jézushoz fordulunk és kérjük, „taníts engem”, akkor már úton vagyunk. Már a kívánságunk is imádság.

Ha összejövünk, a csoport már eleve támogatást jelent. Énekek, szavak és csend által közösség teremődik. Ha más hagyományú keresztényekkel imádkozunk, meglepő lehet, hogy megtapasztaljuk az egységet a barátság köteléke által, amely tőle származik, tőle, aki minden megosztottságon túl van. A formák változhatnak, de ugyanaz a Lélek köt össze bennünket.

Rendszeres közös imánkban Jézus szeretete bontakozik ki bennünk, még ha nem is tudjuk, hogyan. A közös imádság nem ad felmentést a sze-

mélyes imádság alól. Ezek egymásra támaszkodnak. Mindennap legyen időnk arra, hogy Jézussal való bensőséges személyes kapcsolatunkat építsük. (The Rule of Taizé in French and English. Society for Promoting Christian Knowledge, Great Britain, 19. és 21. o.)

Imádság

Úr Jézus!

Egész életed imádság volt,
tökéletes egységben az Atyával.

Lelked által taníts minket imádkozni szerető akaratod szerint.

Hadd egyesüljenek a hívők az egész világon a dicséretben és a könyör-
gésben,

és jöjjön el szereteted országa. Ámen.

5. nap
Megújulás Isten ígéje által
„Ti már tiszták vagytok az ige által”
(Jn 15,3)

5Móz/MTörv 30,11–20: *„Isten ígéje nagyon közel van hozzád”*
Mt 5,1–12: *„Boldogok vagytok”*

Magyarázat

Isten ígéje nagyon közel van hozzánk. Az ige az áldás és a boldogság ígérete. Ha megnyitjuk szívünket, Isten szól hozzánk, és türelmesen átformál, ahol szükséges. Eltávolítja azt, ami akadályozza az igazi élet növekedését, ahogyan a szőlősgazda megmetszi a tőkét.

A rendszeres egyéni és csoportos igei meditáció megváltoztatja szemléletünket. Sok keresztény mindennap imádkozza a boldogmondásokat. A boldogmondások feltárják nekünk azt a boldogságot, amely el van rejtve a beteljesületlenben, azt a boldogságot, amely túl van a szenvedésen: boldogok azok, akik a Lélek által megérintve már nem tartják vissza könnyeiket, hanem folyini hagyják, és így nyernek vigasztalást. Amikor felfedezik a kútforrást, amely el van rejtve bensőjükben, növekszik bennük az éhezés az igazságra és a szomjúság a béke világának másokkal közösen történő megteremtésére.

Állandóan kapjuk a hívást az élet iránti elkötelezettségünk megújítására, gondolataink és tetteink által. Néha már itt és most megízleljük azt az áldást, amely az idők végén fog beteljesedni.

Imádkozzunk és dolgozzunk azért, hogy Isten uralkodjék.

Egész nap

Isten ígéje leheljen életet a munkába és a pihenésbe.

Tartsa meg mindenben a belső csendet,

hogy Krisztusban lakozhassunk.

Töltsön be a boldogságok lelke:

az öröm, az egyszerűség és az irgalmasság.

(A Grandchamp-i Közösség nővérei mindennap ezekkel a szavakkal imádkoznak.)

Imádság

Istenünk, Atyánk! Áldott vagy

igéd ajándékáért a Szentírásban.

Áldott vagy életújító hatalmadért.

Segíts, hogy az életet válasszuk, és vezess Szentlelkeddel,

hogy megtapasztalhassuk azt a boldogságot, amelyet olyannyira szeretnél

megosztani velünk. Ámen.

6. nap

Mások elfogadása

„Arra rendeltelek, hogy elmenjetek és gyümölcsöt teremjete, és gyümölcsötök megmaradjon”

(Jn 15,16b)

1Móz/Ter 18,1–5: *Ábrahám vendégül látja az angyalokat Mamré tölgyesében*

Mk 6,30–44: *Jézus együtt érez a tömeggel*

Magyarázat

Ha engedjük, hogy Krisztus átformáljon, akkor szeretete növekszik bennünk, és gyümölcsöt terem. Ha elfogadjuk a másikat, ez konkrét módja a bennünk lakozó szeretet megosztásának.

Jézus egész életében elfogadta azokat, akikkel találkozott. Figyelt rájuk, és hagyta, hogy megérintsék őt, anélkül, hogy megijedt volna szenvedéseiktől.

A kenyérszaporítás evangéliumi történetében Jézust együttérzésre indítja az éhező tömeg látványa. Tudja, hogy az egész emberi személyt kell táplálni, hogy egyedül ő elégítheti ki a kenyér iránti éhséget és az élet iránti szomjúságot. Ezt azonban nem akarja tanítványai nélkül tenni, ama kevés nélkül, amit ők adhatnak: öt kenyeret és két halat.

Ma is arra indít, hogy munkatársai legyünk feltétel nélküli gondoskodásában. Néha az olyan apróság is, mint a kedves tekintet, a nyitott fül vagy puszta jelenlétünk, elegendő ahhoz, hogy valaki jobban érezze magát. Ha felajánljuk Jézusnak szerény képességeinket, ő meglepő módon használja őket.

Ha megtapasztaljuk azt, amit Ábrahám, vagyis, hogy akkor kapunk, ha adunk, és ha másokat befogadunk, bőséges áldásban lesz részünk.

A vendéggel magát Krisztust fogadjuk be. (The Rule of Taizé in French and English, 2012, 103. o.)

Azok, akiket nap mint nap fogadunk, meglátják-e bennünk a vendég-szeretet által Krisztus ragyogását, aki a mi békénk? (The Sources of Taizé, 2000, 60. o., Taizé forrásai, ld. 1. nap)

Imádság

Jézus Krisztus!

Szeretnénk teljesen elfogadni a velünk élő testvéreket.

Tudod, hogy milyen gyakran tehetetlenek érezzük magunkat szenvedéseik láttán,

de te mindig előttünk vagy,

és már befogadtad őket szenvedésedben.

Szólj hozzájuk szavainkban, erősítsd őket cselekedeteink által, és áldásod nyugodjon mindannyiunkon. Ámen.

7. nap
Növekedés az egységben
„Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők”
(Jn 15,5a)

1Kor 1,10–13; 3,21–23: *„Részekre szakítható-e Krisztus?”*
Jn 17,20–23: *„Amint te és én egyek vagyunk”*

Magyarázat

Halálának előestéjén Jézus azok egységéért imádkozott, akiket neki adott az Atya: „Hogy mindnyájan egyek legyenek [...] hogy elhiggye a világ.” Hozzá kapcsolódva, szőlővesszőként ugyanaz a nedv kering bennünk, és éltet.

Minden hagyomány arra törekszik, hogy a hit középpontjába vezessen: közösség Istennel Krisztus által a Szentlélekben. Minél inkább közösségben élünk, annál inkább kapcsolódunk más keresztényekhez és az egész emberiséghez. Pál óva int attól a magatartástól, amely már az első keresztények egységét is fenyegette: a saját hagyomány abszolútizálása Krisztus teste egységének kárára. A különbségek így a kölcsönös gazdagítás helyett megosztáshoz vezetnek. Pál horizontja igen tág volt: „... minden a tietek. Ti viszont Krisztuséi vagytok, Krisztus pedig Istené” (1Kor 3,22–23).

Krisztus akarata kötelez az egység és a megbékélés útjának követésére. Ezáltal pedig arra, hogy imádságában egyesüljünk: „Hogy mindnyájan egyek legyenek [...] hogy elhiggye a világ...” (Jn 17,21).

Sohasem add meg magad a szétszakadozott kereszténység botrányának, azoknak, akik oly készségesen vallják a felebarát iránti szeretetet, mégis megosztottak maradnak. Szenvedélyesen szolgálj Krisztus teste egységének ügyét. (The Rule of Taizé in French and English, 2012, 13. o.)

Imádság

Szentlélek!

Megelevenítő tűz és lágy szellő, jöjj és lakozzál bennünk.

Újítsd meg bennünk az egység iránti szenvedélyt,
hogy átéljük, hozzád vagyunk kötve, és ez egyesít bennünket.

Hadd egyesüljenek és tegyenek bizonyosságot közösen az őket megtartó
reménységről mindazok,
akik Krisztust öltötték magukra keresztségükben. Ámen

8. nap

Megbékélés az egész teremtett világgal

„Hogy az én örömöm legyen bennetek, és örömötök teljes legyen”
(Jn 15,11)

Kol 1,15–20: „Minden őbenne áll fenn”

Mk 4,30–32: *Akkora mint egy mustármag*

Magyarázat

A kolosséi levél Krisztus-himnusza arra hív, hogy Isten üdvösségének dicséretét énekeljük, amely átfogja az egész mindenséget. A megfeszített és feltámadt Krisztus által megnyílt a megbékélés útja, az egész teremtettség jövőendő rendeltetése az élet és a béke.

A hit szemével látjuk, hogy Isten országa közel van, mégis nagyon kicsi, alig látható, mint a mustármag, mégis növekszik. Világunk nyomorúságának közepette is működik a Feltámadott Lelke. Arra bátorít, hogy minden jóakarató emberrel együtt, fáradhatatlanul keressük az igazságot és a békét, és tegyünk azért, hogy a föld minden teremtmény otthona legyen.

Részesei vagyunk a Lélek munkájának, azért, hogy a teremtettség a maga teljességében állandóan dicsérje Istent. Amikor a természet szenved, amikor embereket megnyomorítanak, a feltámadott Krisztus Lelke, miközben nem engedi, hogy elcsüggedjünk, arra hív, hogy gyógyító munkájának részesei legyünk.

A Krisztusban kapott új élet, még ha rejtetten is, sokak számára reménysugár. A megbékélés kútforrása az egész teremtettség számára, és olyan örömmel tölt el, amely felülről jön: „Hogy az én örömöm legyen bennetek, és örömötök teljes legyen” (Jn 15,11).

Szeretnéd ünnepelni azt a megújult életet, amelyet Krisztus ad a Szentlélek által, és engedni, hogy benned, közöttünk, az egyházban, a világban és az egész teremtettségben éljen? (A második elkötelezés a Grandchamp-i Közösség tagjainak fogadalmában)

Imádság

Háromszor szent Isten! Hálát adunk, hogy megteremtettél és szeretsz bennünket.

Hálát adunk, hogy jelen vagy bennünk és az egész teremtetségben.

Hadd tekintsünk úgy erre a világra, amint te, szeretettel.

Így tekintve, hadd munkálkodjunk reménységgel a világért,
hogy az igazság és a békesség virágozzék,
nevednek dicsőségére. Ámen.

A GRANDCHAMP-I KÖZÖSSÉG ÉS A HITÉLET ÖKUMENIKUS TAPASZTALATA⁵

Az 1930-as években a francia-svájci református egyház „morges-i asszonyok” csoportja Krisztus példája nyomán újra felfedezte a csend fontosságát az Isten igéjére figyelésben. Jézus maga is gyakran elvonult, hogy egymagában imádkozzon. A csoport hitmélyítő alkalmakat szervezett, amelyek mások számára is nyitottak voltak. Egy idő után a csendesnapok helyszíne a Neuchâteli-tó melletti kis majorság, Grandchamp lett. Majd egyre inkább szükségét érezték az állandó imaközösségnek, szálláslehetőség biztosításával. Így a későbbi Marguerite nővér Grandchamp-ba költözött, akit hamarosan két másik nő követett. A csendesnapokat kezdeményező Geneviève Micheli imádsággal vezette a szerény kezdetet, és egyengette az első három nővér útját. Kérésükre ő lett a közösség első főnökszonya 1944-ben.

Mivel sem tapasztalatuk, sem istentiszteleti agendájuk, sem szerzetesi regulájuk nem volt, továbbá abban az időben nem voltak szerzetesi közösségek a református egyházakban, a nővérek más felekezetű szerzetesi közösségekhez fordultak tanácsért. Megnyíltak más hagyományok kincsei iránt. Mindent tanulniuk kellett: hogyan kell az Isten igéjére alapozott életben, napi szemlélődésben, közösségben élni, és hogyan kell a vendégszeretetet gyakorolni.

A keresztyének megosztottsága fájdalommal töltötte el a nővéreket, különösen is Geneviève anyát, aki emiatt kiemelt fontosságot tulajdonított az ökumenikus és a teológiai munkának. Ezt a munkát azonban a számára lényeges alapon szándékozott felépíteni: ima *János 17,21* alapján: „... hogy mindnyájan egyek legyenek úgy, ahogyan te, Atyám, én bennem, és én tebenned, hogy ők is bennünk legyenek, hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél el engem.” Életét arra tette fel, hogy a Krisztusban és a Krisztus által megélt egységet munkálja, egészen addig, amíg Isten lesz minden mindenkben. A közösség ökumenikus elhívása tehát nem

⁵ A szöveg szerzője és felelőse egyedül a Grandchamp-i Közösség, amely a 2021. évi imahét a keresztyén egységért anyagát készítette.

választás volt, hanem ajándék, a kezdetektől befogadott és a szegénységből fakadó kegyelem.

Ezt a kegyelmet több fontos találkozás is segítette és megerősítette, mint pl. a bontakozó közösség megismerkedése Paul Couturier atyával. A lyoni katolikus pap az ökumené és a ma is élő Imahét a keresztény egységért egyik úttörője volt. Szoros kötelék alakult ki közöttük és az első nővérek között, és levelezésük tanúsága szerint hűségesebb lelki kísérőjük volt. 1940-ben így írt Geneviève anyának:

Ne távozzanak keresztények úgy a lelkigyakorlatról, hogy nem éreznek mély fájdalmat a megosztottság miatt, és eltökéltséget arra, hogy buzgó imádsággal és folyamatos megtisztulással munkálják az egységet [...] Az egység kérdése számomra elsősorban és alapvetően az ember belső irányultságának kérdése. Ezért megérti, mekkora fontosságot tulajdonítok az Önök kérésének és a lelkigyakorlatok tartásának. Buzgón könyörögjünk, azaz engedjük, hogy Krisztus szabadon áradjon bensőnkbe.

A másik döntő találkozás Roger Schutz-cel, a későbbi taizéi Roger testvérrel történt, aki 1940-ben látogatott Grandchamp-ba. Az ő útkeresését is erősítette a nővéreké, akikkel kapcsolatban állt. Az évek során alakuló kapcsolat 1953-ban mélyült el, mikor a Grandchamp-i Közösség mindjárt a megjelenésekor elfogadta a Taizében kiadott regulát és szerzetesrendet. Roger testvér így írt:

Az egységért folytatott állandó küzdelem harmonikussá teszi az embert: a gondolathoz tetteket, a létezéshez cselekvés ad. Ezt az egyensúlyt úgy sajátítjuk el, hogy – lépésről lépésre – igyekszünk összhangban lenni azzal, ami a legjobb bennünk, és azzal, ami bensőnk legmélye: Krisztus bennünk.⁶

Hamarosan a taizéi testvérekkel és a Jézus Kistestvérei Női Szerzetesközösséggel a grandchamp-i nővérek is elhívást kaptak, hogy Algéria, Izrael, Libanon és több európai ország munkásnegyedeinek sokszor hátrányos helyzetű lakóival barátságot kössenek, és egyszerű imaközösséget építsenek. A szomszédokkal és a közeli gyülekezetekkel létesített ben-

⁶ Frere Roger de Taizé: Les écrits fondateurs, Dieu nous veut heureux. Taizé, Les Ateliers et Presses de taizé, 2011, 121. o.

sőséges kapcsolat révén felfedezték az egyetemes egyház liturgikus sokszínűségét és megnyíltak a találkozásra más vallásokkal.

Ökumenikus elhivatottsága a Grandchamp-i Közösséget a keresztények és az emberiség nagy családjában munkált, a teremtett világot tisztelő megbékélésre kötelezi. A grandchamp-i nővérek közössége nagyon gyorsan felfedezte, hogy a megbékélés megtestesítésére hívtak – mindenekelőtt saját magukban és közösségükben. Közvetlenül a második világháború után, annak hatására német és holland, majd indonéz, osztrák, kongói, cseh, svéd és lett nők csatlakoztak különböző felekezetekből a svájci és francia alapítókhoz. A közösség jelenleg mintegy ötven, különböző korosztályhoz tartozó tagot számlál.

Mint minden megkeresztelt személynek, a nővéreknek is az a hivatásuk, hogy még mélyebben azzá legyenek, amivé már lettek: közösségi lényekké. Hogyan lehetünk azok, ha nem tanuljuk meg először elfogadni önmagunkat, különbözőségeinkkel együtt? A különbségek egyszerre Isten ajándékai és óriási kihívások. A különféle felekezeteket, nyelveket, kultúrákat és korosztályokat tömörítő közösség felelőssége, hogy a maga szerény léptéke szerint egységet teremtsen a sokféleségben. A sokféleség különféle ima-, gondolkodás-, cselekvés- és kapcsolatépítési módokban és a személyiségek sokszínűségében nyilvánul meg. Hogyan is tudná a békességet munkálni az, aki nem a mindennapi megbocsátásból él? Ez azzal jár, hogy mindenekelőtt saját magunkon, azután a kapcsolatainkon dolgozunk, Isten kegyelmében bízva. A szívünk mélyén kell kezdenünk, ahonnan a megosztottság minden gyökere ered, ahol a legmélyebb sebek Isten gyógyító békességére várnak. A közöttünk lévő egység tehát életünk lassú és türelmes átformálásának gyümölcse, amelyet a Lélek visz végbe a mi engedelmisségünkkel.

A közösséget naponta négyszer egybegyűjtő imaliturgia képezi a grandchamp-i nap gerincét. Ezek az imaidők segítik a nővéreket, hogy a Krisztus élete lakozzék bennük a Szentlélek által.

A grandchamp-i kápolna fő helyén lévő Szentháromság-ikon csendben köszönti a nővéreket. Arra hív, hogy szeretetközösségre lépjenek az Atyával, a Fiúval és a Szentlélekkel. Hagyják, hogy ez a szeretet növekedjen bennük, áradjon közösségekre és a hozzájuk érkező látogatókra.

Így gyakran részesülhetnek egymás ajándékaiban. A nővérek szeretik megjegyezni, hogy mindig többet kapnak, mint amennyit ők adnak.

Vendégszeretetük meglepő találkozásokat eredményezett olyanokkal, akik az evangélium erőszakmentességére érzékenyítették a közösséget: a Jean és Hildegard Goss, Joseph Pyronnet és Simone Pacot vezette mély és komoly Bethesda-evangelizációk.

A nővérek környezettudatossága is érzékelhető módon fejlődött egy biokert telepítésével, környezetbarát termékek használatával, tudatos táplálkozással, utazással, árugazdálkodással és annak felismerésével, hogy mit jelent szolidaritásban élni. A nővérek ezért fordítanak figyelmet arra, hogy kapcsolatot építsenek, csereprogramot szervezzenek más közösségekkel, csoportokkal, mozgalmakkal és elkötelezett emberekkel, különösen is vallási illetve szerzetesi közösségekkel – helyi, regionális, nemzetközi és ökumenikus szinten –, részt vegyenek az ökumenikus és vallásközi dialógusban, és a megbékélést, igazságosságot, békét és a teremtet világot megőrzését munkáló mozgalmakban.

A hálaadásra okot adó megújulás ellenére a közösségnek – sok európai közösséghez hasonlóan – életerejé gyengülésével, az elöregedéssel kell szembenéznie. Ez kreativitásra készíti. Ahogyan az alapító nővérek mások segítségére szorultak, a maiaknak is külső segítségre van szükségük ahhoz, hogy eleget tudjanak tenni a vendégszeretnek. Az általuk felkínált önkéntes munka során a jelentkezők ima- és munkaközösséget vállalnak. Ez a lehetőség elsősorban a fiatalok előtt áll nyitva, de bármely kontinensről fogadnak életkorra tekintet nélkül olyan férfiakat és nőket is, akik az élet értelmét keresik: különböző felekezetű testvéreket, más közösségekhez tartozókat, esetenként zsidókat és muszlimokat, egyéb vallások híveit, és vallási közösséghez nem tartozókat is. Ily módon a közösség az imádság házává kíván válni mindenki számára, a vendégszeretet, a párbeszéd és a találkozás helyévé.

Más vallási közösségek szegénysége új szolgálati területet nyitott, amely a nővérek segítő szándékát feljűk irányítja. Új kegyelmi lehetőség ez, amelyben közösen lehetnek az imádság helyévé és a megbékélés jelévé. Az egyik grandchamp-i nővér pl. már hat éve él Franciaországban egy négy különböző szerzetességből alakult ökumenikus női közösség-

ben. A nővérek évek óta tesznek három hónapos szerény tanulmányutakat Izraelbe. Az egyik nővér csatlakozott a Jézus Kistestvérei szerzetesi közösséghez, és osztozik mindennapjaikban. Azután két másik nővér szerzett tapasztalatot a sarutlan karmelita közösségben. Jelenleg néhány nővér informális látogatáson tartózkodik Taizében. Ezek az új élmények ajándékuul szolgálnak a közösség számára.

Az Egyházak Világtanácsa fontos helyet kap a grandchamp-i könyörgésekben. Hétfő esténként az EVT által ajánlott ökumenikus imaciklus könyörgéseit imádkozzák [a világ országaiért]. A nővérek abban a megtiszteltetésben részesültek, hogy több EVT-nagygyűlésen vehettek részt, ezek: Vancouver, Harare és Porto Alegre. Több éven át bekapcsolódtak a bossey-i Ökumenikus Intézet képzésébe egy kis ima-, szolgáló és közösségépítő csoportként.

A hitélet kitüntetett – bár mélyen elrejtett – helyen szerepel az egyházak megbékélés felé tartó útján. A feltámadt Krisztusról, az úrvacsora állandóan felkínált ajándékáról énekel, amely a Szentlélek által ezernyi formában és adományban virágzik. Az egységet élesztheti, mint kovász a tésztát, mert elvezet bennünket a hit misztériumának mélységeibe, a folyamatos megtérés, átformálódás útján. És bizonyos körülmények között a hitélet ahhoz segít, hogy emberek meghaladják önmagukat. Néha, bár nem is tudunk róla, ez gyümölcsöző lehet a Krisztus-test valamely tagjának. André Louf ezt a következőképpen fejezte ki:

A megosztott egyházban a kolostor ösztönösen testesíti meg a Lélek „senkiföldjét”. A kolostornak par excellence ökumenikus térnek kell lennie. Ez előképe lehet az olyan közösségeknek, melyek másutt csak a remény világában léteznek. Bárhol is legyen, a kolostor nem olyan mértékben tartozik az ortodoxiához vagy a katolicizmushoz, amennyire mások jelenleg feltételezik. A kolostor már most jele az osztatlan egyháznak, amely felé a Lélek ma erőteljesen hajt bennünket.⁷

További információ: www.grandchamp.org.

⁷ Dom André Louf előadása Párizsban, a Notre-Dame-ban, a Szent Benedek-év megnyitása alkalmából 1979. december 16-án.

A KRISZTUS-HÍVŐK EGYSÉGÉERT MEGTARTOTT IMAHETEK TÉMÁI: 1968–2021

A tanulmányi anyagot 1968 óta készíti közösen az Egyházak Világtanácsa Hit és Egyházszervezet Bizottsága és a Keresztény Egységet Előmozdító Pápai Tanács.

- 1968** Dicsőségének magasztalása – Ef 1,14
- 1969** Szabadságra vagyunk elhíva – Gal 5,13
- 1970** Isten munkatársai vagyunk – 1Kor 3,9
- 1971** A Szentlélek közössége – 2Kor 13,13
- 1972** Új parancsolatot adok néktek – Jn 13,34
- 1973** Urunk, taníts minket imádkozni – Lk 11,1
- 1974** Minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr – Fil 2,1-13
- 1975** Isten szándéka: Krisztusban egybefoglal mindeneket – Ef 1,3-10
- 1976** Isten gyermekei legyünk, vagy az a hivatásunk, hogy legyünk, amik vagyunk – 1Jn 3,2
- 1977** A reménység nem csal meg többé – Róm 5,1-5
- 1978** Nem vagytok idegenek – Ef 2,13-22
- 1979** Szolgálatok egymásnak Isten dicsőségére – 1Pt 4,7-11
- 1980** Jöjjön el a Te országod! – Mt 6,10
- 1981** Egy Lélek – sok ajándék – egy test – 1Kor 12,3-13
- 1982** Hogy megtalálják hajlékukat nálad, Urunk – Zsolt 84,5
- 1983** Jézus Krisztus a világ élete – 1Jn 1,1-4
- 1984** Az a hivatásunk: legyünk egyek Urunk keresztje által – 1Kor 2,2; Kol 1,20
- 1985** Halálból az életre Krisztussal – Ef 2,4-7
- 1986** Tanúim lesztek ApCsel 1,6-8
- 1987** Krisztusban egyek – új teremtés – 2Kor 6,17
- 1988** Isten szeretete elűzi a félelmet – 1Jn 4,18
- 1989** Közösséget építünk, egy test vagyunk a Krisztusban Róm 12, 5-6
- 1990** Hogy mindnyájan egyek legyenek... hogy elhiggye a világ – Jn 17,21
- 1991** Dicsérjétek az Urat minden nemzetek – Zsolt 117; Róm 15,5-13
- 1992** Menjete el, veletek vagyok mindenkor – Mt 28,16-20
- 1993** A krisztusi egységért: teremjétek a Lélek gyümölcsét – Gal 5,22-23

- 1994** Isten népe feladata, hogy egy legyen szívében és gondolataiban – ApCsel 4,23-27
- 1995** Koinónia: közösség Istennel és egymással – Jn 15,1-17
- 1996** Íme, az ajtó előtt állok és zörgetek – Jel 3,14-22
- 1997** Krisztusért kérünk, béküljete meg és engesztelődjete ki Istennel – 2Kor 5,16-21
- 1998** Gyöngeségünkben is segítségül siet a Lélek – Róm 8,26
- 1999** Ő majd velük lakik, ők pedig népévé lesznek – Jel 21,3
- 2000** Áldott legyen az Isten, aki megáldott bennünket Krisztusban Ef 1,3
- 2001** Én vagyok az út, az igazság és az élet – Jn 14,6
- 2002** Nálad van az élet forrása – Zsolt 36,10
- 2003** Ez a kincsünk cserépedényben van – 2Kor 4,7
- 2004** Az én békességemet adom nektek – Jn 14,27
- 2005** Krisztus az egyház egyetlen fundamentuma – 1Kor 3,1-23
- 2006** Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben: ott vagyok közöttük. – Mt 18,20
- 2007** „... a süketeket is hallóvá teszi, a némákat is beszélővé.” – Mk 7,37
- 2008** „... szüntelenül imádkozzatok!” – 1Thessz 5,17
- 2009** „... legyenek egyé kezében” – Ez 37,17
- 2010** „Ti vagytok erre a tanúk” – Lk 24,48
- 2011** „... kitarítottak az apostolok tanításában.” – ApCsel 2,42
- 2012** „... mindnyájan el fogunk változni” – 1Kor 15,51
- 2013** „... mit kíván tőled az Úr!” – Mikeás 6,6-8
- 2014** Hát részekre szakítható-e Krisztus? 1Kor 1,1-17
- 2015** „Adj innom!” Jn 4,7
- 2016** „Arra hívtunk, hogy az Úr nagy tetteit hirdessük!” 1Pt 2,9
- 2017** Megbékélés – „Krisztus szeretete szorongat minket” (2Kor 5,14-20)
- 2018** „Jobbod, Uram, dicső az erőtől...” / „Uram, a jobbod kitűnik erejével...” (2Móz/Kiv 15,6)
- 2019** „Az igazságra és csakis az igazságra törekedj...” (MTörv/5Móz 16,18-20)
- 2020** „...nem mindennapi emberséget tanúsítottak irántunk...” (ApCsel 28,2)
- 2021** Maradjatok meg szeretetemben, és sok gyümölcsöt teremtek (Jn 15,5-9)

NÉHÁNY JELENTŐS ADAT AZ IMAHETEK TÖRTÉNETÉBŐL

1740 körül Skóciában ismeretes egy olyan pünkösdi mozgalom, amely Észak- Amerikából indult, és célul tűzte ki az imádkozást minden egyházzért, minden egyházzal együtt.

1820 James Haldane Stewart lelkész kiadja javaslatait „A keresztények általános egysége és a Szentlélek kiáradása” címmel.

1846 Megalakul az Evangéliumi Aliánsz. Ötven felekezetből 921 résztvevő gyűlt össze Londonban. Bevezették a minden év első teljes hetében rendezendő imahetet a Krisztusban hívők egységéért.

1867 Az anglikán püspökök első Lambeth Konferenciáját tartják. A konferencia határozatainak bevezetőjében hangsúlyozzák az egységért való imádság fontosságát.

1886 Magyarországon először hirdetnek meg Imahetet. A Kálvin Téri Református Gyülekezet Baldácsi-termébe hívják a résztvevőket.

1894 XIII. Leó pápa szorgalmazza az „egységért imanyolcad” gyakorlását a pünkösdi ünnepkör keretében.

1908 Megtartják a Paul Wattson katolikus pap által kezdeményezett, egységért hirdetett imanyolcadot.

1926 A Hit és Egyházszervezet Mozgalom elindítja a „Javaslatok a keresztyén egységért folytatott imanyolcad megtartására” című felhívásának terjesztését.

1935 Paul Couturier francia abbé szót emel az egyetemes imahét, a Krisztus- hívők egységéért megtartása érdekében. A hívek Krisztus végakarata értelmében imádkozzanak együtt.

1958 A lyoni Unité Chrétienne központja és az Egyházak Világtanácsa Hit és Egyházszervezet Bizottsága együtt kezdi meg az imahét anyagának közös előkészítését.

1964 A II. Vatikáni Zsinat ökumenizmusról szóló dekrétuma hangsúlyozza, hogy az ökumenikus mozgalom lelke az imádság, és egyúttal szorgalmazza az imahét rendszeres megtartását.

1966 Az Egyházak Világtanácsa Hit és Egyházszervezet Bizottsága és

a vatikáni Keresztény Egységek Előmozdító Pápai Tanács közösen kezdi meg az imahét szövegének előkészítését.

1968 A közösen készített imaheti anyag hivatalos használatbavételének első esztendeje.

1975 Az imaheti közös anyagot első ízben készíti egy helyi ökumenikus csoport Ausztráliában.

1995 II. János Pál pápa *Ut unum sint* kezdetű körlevelében állást foglal az ökumenizmus mellett, amelyet belső szükségserűségnek és visszafordíthatatlan folyamatnak nevez.

1997 Grazban a II. Európai Ökumenikus Nagygyűlés helyesli és szorgalmazza az imahét rendszeres megtartását.

1998 Ötven éves az Egyházak Világtanácsa, ebből az alkalomból a zimbabwei Hararéban tartották a jubileumi világgyűlést. Februárban magyar állásfoglalás is született a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa ünnepi ülésén, amelyen a Katolikus Egyház képviselői megfigyelőként vettek részt. Közösen hívták fel a hazai egyházakat a krisztushívők egységének munkálására és a közös imahetek megtartására.

2004 Megegyezés született, hogy az imahét anyagát közösen publikálják, azonos formában adják ki az EVT és az Egység Tanács szervei. Az ökumenikus imahetek gyümölcsei és eredményei felfedezhetők az elmúlt évek nemzetközi és hazai egyházi életében egyaránt.

2008 *Az Imahét a Krisztus-hívők egységéért 100 éves évfordulójának megünneplése.* Elődjét – az Imanyolcadot az Egyház Egységéért – 1908-ban tartották meg először.

Házasság hete

2021. február 7-14.

„Ezerszer is igen”

Hazánkban tizennegyedik alkalommal kerül megrendezésre a házasság hete a magyarországi keresztény egyházak és civil szervezetek széles körű összefogásával. Az országos rendezvénysorozat célja, hogy ráirányítsa a figyelmet a házasság, a család értékeire, valamint központi szervezésű programokkal, illetve civil kezdeményezésű rendezvények katalizálásával elérhető közelségbe vigye a segítséget azok számára, akik házasságra készülnek, vagy akik már házasságban élnek, de problémákkal szembesülnek.

**Szeretettel buzdítjuk a gyülekezeteket, közösségeket,
hogy a megváltozott körülmények ellenére is keressék a módját
annak, hogy különösen a házasság hete idején valami módon
a házasságra való felkészülés és a házasságok ápolása
központi szerepet kaphasson.**

*(A beérkező eseményeket, kezdeményezéseket folyamatosan
frissítjük a házasság hete országos honlapján.)*

További részletek a
www.hazassaghete.hu és a www.facebook.com/hazassaghete oldalakon.

A Házasság Hete Szervezőbizottsága

Hiszek egy...

Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek Teremtőjében.

És Jézus Krisztusban, az Ő egyszülött Fiában, a mi Urunkban,

aki fogantatott Szentlélektől, született Szűz Máriától, szenvedett Poncius Pilátus alatt; megfeszítették, meghalt és eltemették.

Alászállt a poklokra, harmadnapon feltámadt a halottak közül, fölment a mennybe,

ott ül a mindenható Atya Isten jobbján; onnan jön el ítélni élőket és holtakat.

Hiszek Szentlélekben.

Hiszem az egyetemes/katolikus anyaszentegyházat, a szentek közösségét, a bűnök bocsánatát, a test feltámadását és az örök életet. Ámen.

Mi Atyánk....

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a Te neved,

jöjjön el a Te országod, legyen meg a Te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is.

Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma,

és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is

megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek,

és ne vigy minket kísértésbe, de szabadíts

meg a gonosztól,

mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen

*Maradjatok meg szeretetemben,
és sok gyümölcsöt teremtek
(Jn 15,5–9)*

A
MAGYARORSZÁGI EGYHÁZAK ÖKUMENIKUS TANÁCSA
meghívja
az

ÖKUMENIKUS IMAHÉT NYITÓ ISTENTISZTELETÉRE

Szentbeszédet mond: **Dr. Erdő Péter** bíboros
Igét hirdet: **Steinbach József** református püspök

Időpont:

2021. január 17. vasárnap 17⁰⁰ óra

Helyszín:

Szent István Bazilika

(1051 Budapest, Szent István tér 1.)

